

Жио-ели-мели-месаилъ

Гласъ Божий

Така се клѣхъ вѣренъ ли си.

Съ правда ще се утвърдишъ.
ЕМАНОИЛЪ.

Любовта е изворъ; тя живота ражда. Нему тя вдъхва свята длъжностъ, напрѣдъ да върви. Нагоръ къмъ доброто да се стреми. Това тя върши непрестано, като нежна майка въ душата

человѣческа. Тя постоянно посяжда скромни малки сѣмена на благи чувства, съ благи добрини. Тази тайна, който разбира, той ще своята душа да остави вѣчно да се полива отъ небесната

утренна роса. А пъкъ слънцето на живота, то ще о врѣме человѣка да озари и въ душата му да повдигне и оплодотвори всички плодови сѣменни истини и добрини.

Стара-Загора
Печатница „Напрѣдъкъ“
1912

Тайнитъ на духа.

„Ла Елохимъ Хахарецъ.“

Онзи който стои ще устои; и твърдия въ истината, ще е твърдъ винаги. Затова братия мои съобразявайте живота си съ закона на благодатъта Господня. Бъдете готови да услужите на всѣко добро и благо дѣло, понеже това е волята на Отца вашего, който е горѣ на небето. Затова прѣпашете чрѣслата си съ правда и пригответе сърцата си въ святосъ, за да сте готови да служитѣ на вѣλικото дѣло на което Богъ на силитѣ скоро ще ви призове. Защото, Богъ който се е открилъ не ще ли да покаже своята сила, своята слава, своето величие? Не ще ли да изяви своята благосклоность, благодать, дълготърпение, своята велика и неизмѣрима любовъ? Да, безъ всѣко съмнение. Защото кой е онзи който ще се испречи и ще му забрани да не струва онова що е неговата блага воля? Нима той трѣбва да се съобразява съ чловѣческитѣ постановления и чловѣческитѣ закони? То се разбира че не. То ще бжде богохулно да се стараемъ да ограничимъ неговитѣ възнамѣрения и желання, понеже онова което той желае да прави колкото и да ни се вижда противно

и разрушително за нашето лично щастие, е най-доброто, е най-благого, което неговата любовъ извършва за вѣчното добро и благодѣнствие на нашата душа. Защото не е добъръ и великъ онзи който самъ мисли, — че е такъвъ, но онзи за когото истината гласи. И тъй нека се въоръжимъ съ величието на истинското търпение да понесемъ всичко за неговата слава. Защото който понася, поношения отъ любовъ за неговото име, прѣбжда въ него самаго. А който прѣбжда въ него, прѣбжда въ неговата слава. А славата на отца е истинската слава на живота. И тъй, онова което любовта върши е винаги славно и вѣлико, защото тя е изпълнението на закона. А царството Господне е вече дошло въ сила и затова всичката земя трѣбва да се изпълни отъ величието на неговото присѣствие. Мъдростъта му трѣбва да обърне и завладѣе всѣкой умъ, а любовтъта му, приготвенитѣ сърдца; тъй щото Господъ да царува винаги съ своя избранъ родъ. Часътъ приближава и не е далечъ отъ вази, когато ще бждитѣ призовани да се обедините съ него въ едно тѣло, единъ духъ, единъ умъ, едно сърдце и душа. Тогава ще се изпълни обѣщанието заедно съ Господа и ведно въ господа. Радвай се земя и вѣсели се небе за твоитѣ избрани.

Затова изпитванието на всѣко добро нѣщо е необходимо за успѣхътъ на духовния животъ, а знанието на съвършеното вѣчно добро е самия пѣть за

въздигане на душата и нашия умъ, сърдце и духъ къмъ небето. Понеже, знанието за истинитѣ на този вашъ животъ сж свѣтилници, водящи звѣзди за мѣстото на онзи животъ въ когото пълнота царува.

Слѣдователно, всѣкой които се насили, или си даде усилие да придобие необходимитѣ сили за да влезе „грабва го“ или както е казано; „Царството Божие на сила се взема, и които се усилятъ го грабватъ“. Въ тия думи се съдържа велика истина. За да придобиемъ обещанието трѣбва да станемъ мъже. Необходимо е едно корено приготвление; т. е, както израилъ който робува въ египетъ и слѣдъ 400 години получи отговоръ на обѣщанията дадени Авраму за Ханаанъ. Той трѣбваше сега да излѣзе отъ земята на Фараоновото робство подъ прѣдводителството на Мойсея, да премине прѣзъ червеното море, една отъ голѣмитѣ спънки за обѣщанieto, и не само това, Израилъ който не бѣше още доволно силенъ духовно, трѣбваше да чака още четиридесетъ години слѣдъ приминувавието въ пустинята, до катъ стане силенъ да грабне наслѣдието чрѣзъ сила. Сила бѣше необходима, защото неприятеля се бѣ загноздилъ, завладалъ това обѣщание до като Израилъ бѣ още младенецъ, но сега въ пълното си възрастие той трѣбваше да придобие обещанието си на отца си Авраама чрѣзъ силата на своята мишца. По сжщий начинъ и ний трѣбва да

завладѣемъ „Царството Божие“ на земята съ сила и духъ и да изгонимъ неприятеля вънъ отъ прѣдѣлитѣ на това царство. Врѣме е вече да трѣгнемъ прѣзъ пустинята, да прѣминемъ рѣката Йорданъ и да вземемъ чрѣзъ сила земята и да я направимъ вѣчно наслѣдие на свѣтиитѣ, на Господа, наречени царе и свѣщеници, царе на доброто, а свѣщеници на истината.

Ето той иде да посѣти земята. Денътъ на неговото посѣщение ще бѣде день страшенъ. Всичкитѣ крайща на земята ще бѣдатъ изпълнени отъ силата и славата на неговото присѣствие и ще сѣдне като който топи и чисти сребро; и ще очисти човѣческитѣ синове, и ще ги притопи както злато и сребро, и ще принасятъ Господу приношения съ правда.

О, народъ и народи, вий които спите — събудете се и пригответе се за да посрѣщнитѣ Господа Бога на силитѣ. Защото Богъ нашъ нѣма да пощади нечестивитѣ. Царството му на земята ще бѣде царство на миръ и правда. Синове човѣчески, синове Божий, пригответе сърдцата си за да го посрѣщнитѣ и приемиете въ сила и слава. Колко сж сладки мислитѣ Господни! Колко сж велики неговитѣ възжеления и възнамѣрения! Господъ иде да се възцари и да очисти земята отъ неправдата. Защо така говори Господъ; ето посрѣдъ вази стои единъ ко-

гото Богъ помаза за царь и когото вий още не познавате, понеже е скромень и смирѣнь по сърдце. Но Богъ ще го възвиши съ своята дѣсница, за да познаете всички, че той е Богъ всемждъръ, Богъ всеблагъ, Богъ великъ и славень. Затова пригответе се отъ дълбоченитѣ на душата си. Поклонете му се вий които го любите, благословетѣ го въ духътъ си. Ей Господи ела, ний ето те очакваме, да бжде всичко споредъ желанията на душата ти, и споредъ благата ти воля. Възвѣсели ся ти който си избранъ отъ Господа и възпѣй на Бога; понеже прослави се Господъ. Враговетѣ му сж паднали вече, веригата за безаконий е готова и бездната чака да го приеме, и да го върже за тисляци години. Ето ще се сжди Господъ съ този родъ при въдворяването на своето царство. Радвай се Сионе денътъ на спасението ти изгрѣ.

Ето това е словото Господне. Не е ли той що е родилъ чрѣзъ духа си своя избранъ родъ,—свещеници и царе Богу, за да му слугуватъ винаги съ чистота и святость? Господъ зове, имали нѣкой да слуша и внимава въ сърдцето си за думитѣ на устнитѣ му? Чуй и разбери що говори Господъ. Не постави ли завѣта на своето царство за да въдвори миръ и любовь помежду синовѣтъ чловѣчески? Но ето тѣ сж възмнѣли въ сърдцето си, че постановленията и пжтищата Господни сж суетни. Нѣматъ

изгледъ на величественостъ. Родъ блуденъ и глупавъ, кой е силенъ, който дѣйствува въ видъ, или който дѣйствува въ духъ и сила за да произведе редътъ, да въдвори мирътъ, да въведе любовта и да подкрѣпи славата на живота? Вашитѣ размишления сж суета прѣдъ Менѣ и постановленията ви сж безакония противъ благиятъ Ми духъ. Нѣма вече да търпя прищевкитѣ ви да се дигате и охулвате свящото ми име чрѣзъ което ви съмъ защищавалъ и крѣпилъ. Дано да се върнѣхте отъ гнуснитѣ си пжтища и да познаете Господа и да го приемѣхте въ сърдцето си; има ли другъ освѣнъ него, който може да благославя и дава животъ? Както е слънцето за земята, не е ли Господъ така за людитѣ си? Ето той е и повече отъ това. Защо търсите Господа тамъ отъ гдѣто нѣма да дойде? Ето той е прѣдъ вази, чака да го познайте, той е като женихъ, койго чака да го познае тази къмъ която е привързана душата му. Но ето сърдцето на невѣстата не познава още образа на своя любезенъ на своя Господъ, царь и свѣщеникъ Бѣгу. Но ето той нѣма да чака да бжде познатъ че тогава да дойде; ето той вече иде въ сила и слава отъ горѣ за да постави вѣчната воля на Бога Отца за вѣченъ законъ, за да покаже чрѣзъ сила, духъ, знамения и знания що е благата воля на Мели Йелохимъ — Иехова. Пригответе се вече за денътъ Господенъ.

Бждете трезвени, покайте се отъ безаконията си, да не бѣи да ви намѣри тоя день и да ви постигне участъта на нечестивитѣ. Работете не за това що погинва, но за това що прѣбждва; говорете, възвисете гласътъ си и възтржбете съ силенъ гласъ за да се чуе името ми. Не мълчете, но рѣвотете за наслѣдието което Господъ носи отгорѣ за своите люди, за своите сестри и братия. Ето Господъ стои прѣдъ васъ, той е благъ, кротъкъ и смиренъ по сърдце, но скоро ще се облече въ одеждата на Бога святаго. Ето Словото Божие, духътъ на завѣта. Радвай се ти който познавашъ Господа и който си познатъ и избранъ отъ вѣки. Благословенъ Господъ Богъ нашъ Отецъ.

Ида, говори Господъ, направете правъ пѣтъ за царството на мира, за царството на правдата. Ето завѣтното обѣщание, което е отдавна очаквано; възвѣстяването на синоветѣ Божии — синовете на вѣчната любовъ които зова мои братя. Затова синове чловѣчески внимавайте на дѣлата си. Нѣма вече да приема отъ ржката ви поношенията — денътъ на искуплението за умилоствление и примирение съ Бога Отца на всичкитѣ вѣкове, ида пакъ но не като икупитель, не като жертва за поругание, но като Господъ, като вѣченъ царъ на всѣка правда, да посѣтя земята съ жезалъ желѣзенъ, да съкруша всѣкъ горделивъ що се дига, и ще измѣта и пре-

мета всички що господаруватъ съ неправда. Нѣма вече да търпя този родъ лукавъ и прѣлюбодѣенъ, който осквернява и бѣзчести святото ми име за суетно щеславие, защото всѣкой гледа да измами и подкопае живота на ближния си, — на своя братъ. Въ кое име се вършатъ днесъ всичкитѣ безакония, ако не въ моето — ? Това ли ще наречете любовь за брата ви, за вашия небесенъ и благъ Отецъ? Живѣ съмъ. Азъ ще поямъ, ще истребя всѣка нечестива душа. Въ денѣтъ въ който ви посѣтя ще познаете силата на думитѣ ми, защото празността и голословията на думитѣ ви станаха ми утегчитѣлни.

Богъ нѣма да измѣни своитѣ възнамѣрения, нито ще се повърне отъ пѣтѣтъ на своитѣ мисли. Господъ ще дойде отъ своето свято мѣсто отъ жилището на праведнитѣ си чрѣзъ пѣтѣтъ на истината. Всѣко приготвено сърдце, всѣка любяща душа ще стане жилище гдѣто Господъ ще се спре да вечеря и да се развесели съ своя избранъ. Той ще бжде женихъ идящъ да възвѣси, че трапезата за брачния съюзъ е готова и всѣки който люби истината да дойде на вѣλικата вечеря на Бога, нашия Отецъ, защото така говори Богъ Иехова: гладний ще се насити, и плачущий ще се развѣсели и съкрушений духомъ ще се благослови; защото Азъ Богъ единъ, и нѣма кой да ме въспре, ето ще кажа, и ще бжде; ще рекж и ще стане, ето Азъ се клѣхъ въ святото

си име и нѣма да се измѣни думата ми; ще изведа своитѣ чада, синове и дѣщери, и ще ги облѣка въ прѣкрасни одежди, които никога нѣма да овехтеятъ, и ще туря вѣнци на главитѣ имъ, и ще дамъ китара въ рѣцѣтъ имъ, и ще ги развеселя съ пълнотата на вѣселието като Богъ: ще ги науча да пѣятъ и свирятъ всичко що моята вѣчна любовъ ражда за тѣхното добро. А слѣдъ ония дни когато небето и земята прѣиде, и новитѣ небеса, и новата земя се явятъ, ще ги поставя царе и свещеници да ми слугуватъ въ вѣкъ. Сега синове чловѣчески, кое е по-добро? На себе си ли да слугувате или на мене? ● Ако служите на себе си, и на този разблуденъ свѣтъ, който се е покварилъ до коститѣ въ порокъ и безаконие; истина ви казвамъ въ грѣховетѣ и безаконията си ще умрете, и името ви вѣчно ще се погребее съ васъ наедно. Защото нима има кой да ви помене. Всичката ви суетна мѣдростъ и знания ще васъ да пояде. Но истина ви казвамъ, като Богъ, като създателъ, като Отецъ на праведнитѣ духове, че всякой който отпомежду васъ внимава на моитѣ думи и на менъ слугува, ще има животъ изобилно, защото не съмъ ли Азъ самъ животъ? Не го ли ражда моя духъ свѣтъ? Не съмъ ли единий Богъ който дава истинска мѣдростъ, истинско знание, които сж свѣтилници и сжща радостъ на душата? Но има мнозина изъ помежду ви, които се

стараятъ да осуетятъ моитѣ пѣтища, да заблудятъ своитѣ братия; да имъ турятъ иго тѣжко на душата за носяние. Тѣ постоянно се трудятъ, моето име отъ душата която съмъ родилъ, да истласкатъ. Но глупци, какво очаквате да придобиите отъ своя нечестивъ трудъ? Прѣдставете си, ако имахте сила да прѣмахнитѣ слънцето което съмъ поставилъ, на какво би замѣзала земята? И нима мислитѣ, по-добри ли слѣдствия ще послѣдватъ? Кажете ми отъ гдѣ сте придобили тая мъдрость, и кой ви е убѣдилъ на опитъ, че добро ще послѣдва? Кой ще е другъ, ако не баща ви, дявола, (който отъ начало е лжжець и когато може отъ своето си лжже?) Питамъ ви защо се самооблощавате съ думи, които не разбирате и непроумѣвате? Не стои ли достойността на ума въ височината, дълбочината и широчината на мислитѣ и тѣхното истинско разумѣние? Но ако мислитѣ ви нѣматъ никаква височина, дълбочина и ширина, тогава гдѣ стои прѣвъзходството на вашия умъ? А при това ставаге и учители, за да забуждавате и другитѣ; та какво знайтѣ, и какво ще учитѣ? Нѣма душа, и мене ме нѣма, значи че нѣма умъ, че моя духъ не съществува, че да живѣешъ добрѣ, да любишъ истината — е суета. Яжъ и пий, това е то цѣльта. Но това мъдрость ли е? Не занаете ли, че отъ създание мира всичкитѣ живи същества ядѣтъ пиятъ, и то безъ да сж знаели вашата мъдрость,

че това е то цѣльта? Но тогава спорѣдъ мъдростъта, си, защо не ядете и пиете само, ами и ходитѣ да гъгнитѣ и бращолевитѣ съ думи неизбрани? Незнаете ли, че мислението, говорението и доброто, друга имъ е цѣльта. Ето менъ ми дотегна да ви слушамъ да питате: гдѣ е Богъ, гдѣ съмъ Азъ? Неразбирате ли, че съмъ близо и далечъ? Ето онзи който движи, който върши, който ражда, който ви кара да мислите и правите добро: то съмъ Азъ Богъ вѣликий. Ето всѣки денъ идвамъ рано при вази, и по всѣкой начинъ добъръ и благъ се старая да посѣя по нѣщо добро, да подбудя нѣкоя блага и възвишена мисълъ за собственото ви добро. Ето желая да ви направя съпричастници на своя животъ, но вий постоянно се противите, постоянно ме огорчавате съ мислитѣ и дѣлата си. Ако дѣйствувамъ съ благостъ, мислите че е слабостъ въ менъ. Ако дѣйствувамъ съ сила, мислите, че съмъ грубъ, подобенъ на вази. И оправдавате се съ мъдростъта си. Но знайте, че ще ви сядя спорѣдъ дѣлата ви, и ще ви въздамъ споредъ дѣяніята ви.

Мой Боже! Това е истинно. Хвалете Господа чудесенъ?—Ето Господъ не ще да се бави отъ сега за дълго, но ще извърши добрата си воля къмъ тогова когото е избралъ, къмъ тогова който познава Господа. Защото Богъ нашъ е неизмѣненъ, любовта му пребъдва въ вѣки. Понеже къмъ когото благоволява,

благоволява по духъ. Ето Богъ те е поставилъ царъ на вѣковетъ. Въ рѣцѣтъ ти е прѣдалъ сила и властъ за да сядишъ народитъ съ правда. Макаръ сега и да си скромень и незабѣлѣзанъ по видъ, но духомъ си вѣликъ; и трѣбва да бждешъ скритъ отъ погледитъ на свѣта до катъ Богъ твой въстанови своятъ тронъ надъ народитъ. Тогава ще царувашъ въ сила и святосъ въ правда и миръ; защото нечестивитъ ще бждатъ низринати. ● „Мели лемелъ саватъ меномъ, Аваримъ гемелъ бидено итафатъ“ — А —

Пропадна сина на нечестието, защото Господъ е слѣзълъ да се сяди, — да възвѣсти, че той не е мъртавъ, но живъ! Зашото той отсега нататкъ ще изпълни земята съ знание. Ще въздигне и въдвори правдата си, любовта му ще роди истината, Господъ ще се укрѣпи като силенъ за бранъ. Есѣкой угнетень, ще бжде подкрѣпенъ. Огорчений духомъ, ще бжде утѣшенъ. И както майка милва свойтъ си, така и Господъ ще помилва онзѣи които го чакатъ. Отъ сега нататкъ съ думи нѣма да ви забавлявамъ, но съ дѣла благи, съ дѣла вѣлики. Ще ви нахраня и нѣма да огладнѣете, и ще ви напоя, и нѣма да ожеднѣетъ, защото хлѣбътъ и водата съ които ще ви нахраня и напоя, ще бждатъ присжщенъ животъ — ● Мизраимъ, Мизраимъ. Халелъ ве бихаръ хошамаимъ, хенени, хени, фенахъ фенимъ, хаберимъ кошетъ ви хадони — В: — М: —

Защото самъ Богъ на силитѣ е вече който изпълнява своята ветозавѣтна воля. Той е крѣпкиятъ Господенъ, синътъ Давидовъ, който иде да вземе своето царство съ сила. И ето той отъ дълго врѣме е тукъ, новороденъ въ сила и слава да поеме юздитѣ на царството Божие и да управлява съ правда, святосъ и истина. Богъ е който го въздига и не ще да закъснее да се яви о врѣме. Но пази се, бжди скромненъ, смиренъ и чистосърдечонъ, понеже Богъ е който върши, а ти си който изпълнявашъ. Святъ си ти Боже мой, Отче праведний, който си и който ще бждешъ единъ въ вѣкъ, вѣчний, всѣсилний и всѣмждрий. Благословено да бжде твоео име отъ мене. Ей Господи, защото тя познавамъ, че си истиненъ и неизмѣняемъ винаги. Слава, честь, хваление и поклонение тебъ подобава всѣкога.

Богъ който говори въ тайно е вече помѣжду вази той е войнъ силенъ който се подвизава за правдата. Той е Отецъ нашъ Богъ крѣпкий, който ни води. Радвай се царъ сионовъ, защото Богъ твой тя помаза за да сждишъ народитѣ. Духътъ на Господа Иехова е врѣхъ тебе, защото Богъ е царъ все силенъ и крѣпкъ. И силата на ели — мели е съ онзи, който е избранъ отъ Господа на силитѣ. Веселете ся вий които го любитѣ и радвайте се въ неговата слава, понеже той е крѣпкъ, кроткъ и смиренъ на сърдце. Възвеселися небе, и възпѣй

земя на Господа твоего, твоя спасъ. Той е Богъ благий, Богъ праведний и святий. Единъ въ вѣкъ, изпълняющъ все и въ все. Благословено да бжде неговото име.

И рече Господъ, стани и възвиси родътъ си, защото ида като войнъ избранъ, отъ четеритѣ краища на земята за да поразя всѣка тваръ съ мечътъ на духа си, понеже съмъ угорченъ въ душата си за неправдата и нечестieto което сториха прѣдъ лицето ми. Този родъ не разумява да прави сждъ и правда. Тѣ сж синове на заблужденията и чада на беззакония. Въ мислитѣ си станаха суетни и въ размишленията си нечестиви, станаха причина да се охули името ми, и развратиха съвѣтитѣ ми. Ето ще ги посѣтя на врѣме и ще възвърна прѣстѣпленията имъ врѣхъ самитѣ имъ мисли. Съмъ ли азъ единъ който трѣбва да се прѣзира? И ако се сждитѣ ще се оправдаете ли? Ако ме прѣслѣдвате ще постигнитѣ ли цѣльта си? И ако ме хулитѣ, ще се възвиситѣ ли? Ще приемете ли блага отъ езика си и благодатъ отъ сърдцето си? и ще ли се утѣшите слѣдъ подвига, и намѣрите миръ слѣдъ побѣдата си?

● Роде лукавийи и нечестивий, противъ кого възставате, противъ мене ли, противъ кого се борите и кого защищавате? Какво гоните и какво ще намѣритѣ?

● Синове лукави погледнете на дѣлата си, що вършитѣ, сте ли изгубили поне всѣка искра на чест-

ность и справедливость? Що е този вопълъ, който се донася отъ лицето на земята до мене, жилище ли стана тя на нечестие и вертепъ на разбойници? Противъ кого дигате бранъ съ измишленията на сърдцата си? Ще постигнете ли желанията на душата си? Ето живъ съмъ Азъ, и както се клѣхъ въ старо врѣме, ще събера земнитѣ царства, и ще ги измѣта отъ лицето на земята, и името имъ не ще се чуе никога. Защото камъкътъ когото отсѣкахъ отъ върха на скалата ще ги съкруши и духътъ ми ще ги пояде. Ето подигамъ се въ бранъ противъ земнитѣ царе и противъ войскитѣ имъ. Ще имъ се насмѣя и поругая, и ще ги направя плешиво, и съвѣтниците имъ ще посѣтя и ударя съ жезълъ жезленъ, и ще ги хвана съ примкитѣ на свойственната имъ мъдростъ, и ще ги направя прицѣлъ на поругание. Защото въ измишленията си и пѣтищата си не ме поменаха, но приложиха безаконие врѣхъ безаконие, и прѣстѣпление врѣзъ прѣстѣпление. И туриха яремъ тежъкъ и не сносенъ върху чадата и синоветѣ на отробата ми. Ей тѣ не показаха милостъ къмъ тѣхнитѣ страдания, не подадоха ржка за помощъ, ето, тѣхната кръвъ вече вика къмъ мене за отмъщение. Ето уморихъ се да търпя и дотегна ми да чакамъ за ващо покаяние. Утекчихте ме до край съ прѣстѣпленията си; и съ развратнитѣ си сърдца огорчихте духътъ ми. Ще забравя ли пѣтищата ви?

● Ей, ще познаете че думата ми е неизменна, и по-
мишлението на сърдцето ми неотменно. ● Въ единъ
день ще ви посѣтя съ гласъ когото никога нѣма да
забравитѣ и никога втори пѣтъ не ще се яви въ
сърдцето ви желание за да струвате това което днесъ
вършите. ● Месаилъ съмъ, и ще бѣдѣ: Метаксось мета
калеось; Мезонто Иполитось, препонето Хели елеось,
— ● Месаилъ месаили, мели, Мелекъ бихаръ би-
хари, Селили Семоилъ, Вари Варисимъ.

Стани и възпѣй на Господа; Защото извърши сво-
ята правда. Възвиши гласътъ си за „Сионъ“ и възпѣй
му, че Господъ иде да се възцари въ него. Възвѣсти на
Израилъ, че оногова когото очаква иде. И нека
рече сега Израилъ: „благословенъ онзи който иде
въ името на Бога Ихова.“ Ида казва Господъ, както
помазаникъ комуто е дадена сила и власт да въз-
станови Миръ и Правда. Да принуди народитѣ да
исковатъ оржжията си за сѣчива, да обработватъ зе-
мята. Ида казва Господъ за да се открия въ чис-
тота и святостъ за да поставя мѣрило за чловѣчес-
кия умъ, да му дамъ крилата на зората, лѣтящи
къмъ вѣчния прѣстолъ. Ида казва Господъ, да дамъ
наследие на душата моята вѣчна и неизчерпаема
любовъ. Ида казва Господъ, да дамъ благодатъ и
красота на чловѣческия духъ. Ида казва Господъ,
да облѣка, нахраня, напоя и да утѣша и помилвамъ
всички които ме чакатъ; всички които вършатъ прав-

да, всички които освѣщаватъ Името ми и закона ми по лицето на земята. Ида, будни бждѣте, готови за брань, препасани съ правда и святостъ прѣзъ чрѣстата. Събуди се „Сионе“ защото днитѣ на сетовението ти се свършиха. Бжди готовъ да ме приемешъ не както по преди. Знай че въ мене ще се нарѣче твоео наследие, защото ще се наречешъ: избранъ и помазаникъ Божий. Ето както говорихъ и извършихъ. Синоветѣ ти и дащеритѣ ти отдалечъ ще ги донесхъ на камили и и мѣски, и даже по славно отъ това. Ето подигни очитѣ си, и вижъ Господа който стои посреда тебе, катъ женихъ готовъ за невѣстата. Вижъ колко сж славни неговитѣ въжделения отъ небето. Подигни очитѣ си и вижъ какъ той стои почтено помежду ви. Погледни и вижъ какъ той е кроткъ и смиренъ по духъ и сърдце. Ето Сионе твоятъ избранъ Царъ и владика на все, въ тебе не се е подигалъ подобенъ нему. Възвѣсти се сега за Помазанника Господенъ. Възтрѣби и възвѣсти на народитѣ славата му, защото той е Господъ крѣпкий, Господъ силний, Господъ славний, идящъ облеченъ въ дрѣхитѣ на правда и миръ на святосъ и любовь, отсега вече нѣма да се чуе въ тебе плачъ и ридание, но радость и веселие Господне. Защото Господъ Богъ твой ще изпълни земята съ знание и благодать, и всички ще бждатъ научени отъ него и ще се нарекътъ родъ избранъ, сѣме Царско, свѣщеници

Божии. Пѣйте на Господа пѣсень нова. Осана, осана, Месаилъ, Халилуя Халилуя Ели.

Азъ съмъ Богъ, и нѣма да се повърна отъ благитѣ си намѣрения. Душата ми се привърза за Сионъ затова го и възлюбихъ, защото познахъ, че той ще ме познае и ще възложи своята надежда и спасение въ менъ. И дѣйствително той ме позна и възвиси гласътъ си за помощъ. Той се оподоби като жена раждающа о врѣме и труди се и роди синъ, когото Богъ прие за наслѣдникъ, понеже той е синъ, синъ неговъ, когото направи царъ на народитѣ. Ето ще съкруши оржжията на народитѣ и оржжията на воющитѣ, защото избраний ми иде да приеме своето наслѣдие. Ще го облѣка въ сила и мощъ, и ще стѣпче и съкруши съ силата на духътъ си всички които се противятъ. Защото истина ви казвамъ, че войнството небесно ще прѣдхожда прѣдъ него и той ще прѣходи прѣдъ тѣхъ. Той ще бѣде непобѣдимъ. Ето ще заповѣда и ще стане споредъ желанието на сърдцето му, защото правдата Господня обитава въ ного. Той е скромень и смиренъ по сърдце, но строгъ въ сждъ и правда. Когото благослови ще бѣде благословень, и къмъ когото се подигне неговото негодувание за безаконие, ще бѣде поядень: Защото истина ви казвамъ, че земята нѣма вѣчно да се облива съ чловѣшка кръвъ, защото самъ Богъ не благоволява въ погинванието на грѣш-

ника. Ето скоро ще чуете гласъ отъ небето, Гласъ на приходящия и изходящия отъ Господа Ангелъ на силитъ.

Така говори онзи който ни е изкупилъ съ своята кръвъ, който е нашъ Братъ; плътъ отъ плътта ни, и костъ отъ костта ни и духъ отъ духътъ ни, на когото душата е обединена съ нашата душа, и сърдцето му жали и тъжи за своитъ си. Той е единъ който ни обеднява съ Бога на силитъ и Отца на духоветъ и любовта. Той е нашето щастие, нашата радост, нашето блаженство. Защото кого бѣхме любили другиго въ човѣческата душа, ако не него? Защото той е по-красивъ и благъ по духъ, единъ който винаги люби и никога не прѣдстава, единъ неизменяемъ въ своята душа, единъ готовъ всѣкога да отдаде всѣкому длъжното и подходящо. Отче мой твоитъ пѣтища сѣ вѣчни и неизмѣняеми. Ти си единъ въ когото всичко сѣществува и се обединява. Отъ твойтъ Животъ всички ни приехме благодатъ за благодатъ, сила за сили, любовъ за любовъ. Защото твое е Царството, Силата и Славата въ вѣки Аминъ. Ето казахъ цѣлата истина, говори Богъ Иехова. Не отлагайте денътъ на спасението си, нито се оболщавайте въ помислитъ на сърдцето си, да мните, че нѣма да посѣтя земята която създадохъ и приготвихъ вамъ за живѣние; Не ще ли потърся смѣтка отъ ржката ви за дѣянията ви? Ей обърнете се вий къмто мене които любитъ душитъ си и цѣните Живота си. Не отлагайтѣ своето приготвление, защото

ще дойда като нощенъ крадецъ. Слушайте гласътъ ми докътъ ви подканвамъ въ пхтя на Живота. Защото ето малко и ще пристана да викамъ да се обърните къмъ мене, Защото денътъ на моята благодатъ има опрѣделени граници, задъ които денътъ на правдата на истиний сждъ, ще настане. Прѣд-станете да мамитъ себе си. Азъ съмъ пхтя и Живота. Ако нѣкой яде отъ този хлѣбъ и пие отъ тази вода, той ще бжде живъ винаги, както и Азъ съмъ Живъ, спри се сега и помисли малко върху своето бждаще. Ето колко пхтя стана идвамъ при тебе и още не си ме позналъ.

Ще призирашъ ли още моето Слово? Ще постоянствуваши ли да пристъпвашъ мойтъ законъ? Ето скоро ще чуешъ мойтъ гласъ и ще познаешъ че Азъ говоря, Богъ вѣликъ и страшенъ въ сила и мощъ. Внимавай сега въ думитъ ми и бѣгаи отъ пхтътъ на нечистивитъ. Докътъ е още день, обърни сърдцето си къмъ Моя Духъ, за да намѣришъ миръ и спасение на душата си. Азъ съмъ и ще бдж веренъ къмъ тебе и нѣма да те оставя, но ще те въздигна съ крѣпката си дѣсница, и ще положи враговъ ти подъ поднажението ти, и ще те направя царъ и свѣщеникъ и ще бждиши въ домътъ ми свѣтилникъ който никога нѣма да огасне; и въ тебе ще се възцари Господъ и нему ще бжде царството и силата и славата въ вѣкъ. ● Азъ съмъ Исусъ царътъ сию-

новъ пострадавший за грѣховѣтъ на свѣта, спаси-
тель на мира, Богъ крѣпкій, който говорихъ чрѣзъ
Рабитѣ си и дадохъ словото си вамъ за свидѣтел-
ство. Словото ми е духъ и истината. Ето азъ те
познавамъ кой си, но пѣтищата Божий сж неислѣ-
дими. Богъ е Богъ Тайна вѣлика. Приеми сега
моя духъ и благословенъ бжди, понеже трѣбва да
те благословя. Свѣтия ми Духъ въ тебъ съизволява.
Той тѣ пази и крѣпи винаги. Той тѣ люби и въ
тебъ се весели — колко сж благи неговитѣ мисли за
тебъ! Той бди надъ тебъ день и нощъ. Какъ поли-
ва душата ти съ небесна роса, какъ той тѣ озарява,
просвѣщава и ржководи всѣки день! ● Ако и ржка
за ржка да се хванятъ всички които ненавиждатъ
живота ти пакъ нѣма да успѣятъ въ замислитѣ си.
● Онзи който се бори противъ Тебе, нека знай, че се
бори противъ Святия Духъ.

Ти си Богъ Мой помазанъ отъ вѣки, да бж-
де воляга Твоя. Ти си Богъ мой който знае всичко,
ето нѣма скришно прѣдъ твоитѣ очи, въ ржцѣтъ
ти е далъ сила и власть и всичко ти е възможно.
Прѣдъ тѣбе ще се поклони всѣко колѣно. ● Тро-
нътъ ти ще е Тронъ вѣченъ и домътъ ти ще се
нарече домъ за молитва. Поклонете се Господу въ
духъ и истина. ● Пѣйте и възпѣвайте въ душата си
всички, които го любите. ● Благословенъ Господъ нашъ
Отецъ на Праведнитѣ; Слава и честь да бжде
Нему, сега и въ вѣки Аминъ.

Това говори Господъ самъ и трѣбва да е истинна непоколибима, който може да ислѣдва неговитѣ пжтеки? Ето душата ми е въ смущение; Нѣма правда и необитава святостъ безъ Негова духъ. Желаете душата ми мирътъ Господенъ, но той не е дошелъ въ пълнотата си. Боже мой, дано твоитѣ мисли прѣввѣзмогнатъ и дано твоята благодать преодолѣе въ сърдцето на тия мои братя. Ето говорилъ си и повѣрвахъ. Твоитѣ думи сж животъ вѣченъ. Ще тѣ чакамъ до кѣтъ прѣввѣзмогнешъ надъ враговетѣ си, и докѣтъ силитѣ Адови се поколебаятъ отъ своята основа и ти се прѣввѣзнесешъ и вѣцаришъ въ вѣкъ. Когато всѣка тваръ горѣ въ небето, или долу въ ада преклони колѣно прѣдъ твоя прѣстолъ; защото си святъ и праведенъ. Боже да дойде твоео царство, Отче да бжде твоята воля, както горѣ въ небето така и на земята.

И Рече Господъ, Господу моему: Азъ съмъ свѣтилникъ който освѣщава душата ти, защото съмъ истиненъ сияющъ въ тъмнината. Отъ прѣизобилието на живота си тѣ родихъ, за слава моя, и отъ пълнотата на любовта си тѣ въздигнахъ, обединихъ въ сила и мощъ и мждростъ, като тѣ освѣтихъ, за да изпълнявашъ волята, ми а понеже благоволявамъ въ тебъ по причина че съмъ, Богъ вѣченъ, който тѣ призовахъ спорѣдъ съизволенieto на святия си Духъ, отъ дълбочинитѣ на своята душа и ти дадохъ видъ

и рекохъ: ти си синъ мой, Азъ днесъ тя родихъ.

Родихъ тѣ въ свѣта за да се умножишъ и станешъ вѣликъ, да бждешъ подобенъ мене. А понежѣ ты родихъ въ свѣта, то и затова ты и призвахъ чрѣзъ Духътъ си, за да ме познаешъ, че Азъ съмъ Богъ вѣчный. Единъ все обемащъ, който съмъ и който създавамъ и движа, отъ когото всичко по начало излиза и по начало се връща. Този истиний съмъ Азъ единъ твой Отецъ — отъ вѣкъ и до вѣка. Всичко що създавамъ е за тебе и ти за всичко и ще ты посрѣщнатъ всички като Господъ, царъ и тѣхенъ братъ, когато Азъ Богъ вѣчный Елихи Ихова пращамъ, за да откриешъ себе си на всички, че въ моята вѣчна любовъ всичко живѣе, всичко расте, всичко се плоди и вѣчно весели. Защото съ крѣпка дѣсница крѣпя и съ мждрость и знание обръщамъ все, затова къмъ мене се обръща всѣка тваръ, за да приеме сила да се крѣпи — ето Азъ ги викамъ по име, и тѣ ще чуютъ гласътъ ми и ще се развеселятъ. Защото Азъ съмъ Богъ вѣчно тѣхенъ който присхтствува чрѣзъ силата си всѣде. Затова да се не колебай сърдцето ти, думитѣ ми сж вѣрни; ето Азъ съмъ този който говоря съ тебе: много пжти съмъ ти говорилъ съ благость и съ любовъ. Затова прославиме и ще ты прославя. Благословиме и ще се благословишъ. Освяти името ми въ душата си. възвисй правдата ми за сждъ, и Любовта ми за

спасение. А Азъ съмъ Богъ твойтъ святъ духъ, който ще свидѣтельствувамъ. Ето познавамъ тя, зная теготитѣ на душата ти и скръбъта ти е извѣстна менъ. Желанията на духъ ти сж благопристойни, и мислитѣ на сърдцето пълни съ благодать изходящи отъ Бога.

Затова сега укрѣпи сърдцето си и усвати умътъ си и приготи душата си за Бога — погледни на свѣтъ и знай чрѣзъ вѣра, че всичко това Богъ за тебе извършва. Погледни на неговитѣ работници, които съ него заедно работятъ всѣкой единъ отъ тѣхъ отъ своята нива добритѣ плодове, принася катъ благъ даръ на общия юлтаръ на любовта. Ето на тѣзи труженницитѣ на истината, благослови ги, за да приематъ своята плата за честния трудъ.

И тѣй братя мои, честни и добри работници по всичкитѣ клонове на общото дѣло въ царството на Истината, които се трудите за просвѣщението на свѣта, и подобренieto участъта на всѣкъ страждущъ; приемере благословението Божие. Неговия Миръ и веселие, които прѣвъзхождатъ всѣкой умъ, да изпълни сърдцето ви — и Богъ на Истината да благослови дѣлото си въ вѣкъ. Елате сега всички които любите Господа, да му се поклонимъ въ Духъ и Истина. Защото Той е Богъ нашъ, и Отецъ нашъ отъ вѣка.

Онзи къмъ когото е словото Господне трѣбва

да внимава, съ всичкото си сърдце и умъ да проумѣва пжтищата му. Но моя духъ е въ смущение, нѣма другъ изходъ освѣнъ да приема пжтътъ на Новия животъ. Защото Богъ ме направи поругание и звиздание на всички. Съ поношенията ѝ прѣстжпленията имъ ме натовари. Нарани и смаза душата ми за тѣхний миръ. Скри лицето си отъ мене, като, че се е утекчилъ отъ моя викъ. Станахъ присмѣхъ на своитѣ си, чакамъ за видѣлина, но ятъ нѣма. Кой може да умилостави Господа? — Ако той е рѣшилъ, кой ще го въспрѣ? Моятъ миръ и моята радостъ сж се помрачили вътре въ менъ. И причината за това зная; но може ли да се повърне и направеното да се отстрани? Отъ дѣтинството си търся моятъ Богъ, Господъ, Царъ и Отецъ, но като, че надеждата ми постоянно се осуetyава. Може ли праведний да върши волятата му кога е натоваренъ и съвпрегнатъ съ нечестие? колко е нещастна душата ми! Знанието ми е изчезнало, достойнството се е изгубило. правдата ми се е помрачила, и волята ми свързана и азъ съмъ като единъ който е станалъ подигравка на сждбата. Но всичко това е праведно върху ми; защото спорѣдъ заслугата и заплатата; спорѣдъ послушанието и благословението и споредъ любовта, отговора. Има ли себелюбива любовъ нѣщо общо съ Бога? Не! Богъ прѣзира всичко що е отъ свѣтътъ. Дълго ли ще се бавишъ Госпо-

ди? Не! Ето наврѣме ще тя посѣтя за да тя благославя. Азъ ще бѣда вѣренъ както се клѣхъ, въ святото си име, че ако и всички да се опълчатъ противъ тебе, пакъ нѣма да успѣятъ, защото азъ съмъ Богъ който тя крѣпя и ръководя. Ако се бавя още то е съ цѣль, да дамъ врѣме. Азъ съмъ истий, днесъ и утрѣ. Защото ще излѣя духътъ си скоро и изобилно. Врѣмето е близо за „Царството Божие“ пази завета ми, защото само ти си едно свѣтило което нѣма да изгасне. Заради тебе ще благословя, заради тебе ще помилвамъ всички. Моли се за другитѣ, не прѣдставяй въ моление, духътъ ми е съ тебе винаги. Нечистъ духъ нѣма да се докостни до душата ти. Онова което Азъ освѣщавамъ, може ли да бѣде нечисто? Зощото не съмъ ли Азъ който изпълня закона? И ако азъ дѣйствувамъ, кой ще ме изобличи че върша грѣхъ? Не съмъ ли азъ Мѣрило, Святъ Пжтъ, правда, истина, милость, любовь, вѣра, надѣжда и благодать? Защото истината ми е сжщинска добродѣтель, любовта ми е непоколебима и благодатьта ми прѣбждва въ вѣкъ—мойтъ миръ да прѣбждва сега съ тебе, и присжтствието на духа ми да те осени. Приѐми моето благословение. Азъ съмъ Богъ! Господъ, Сава Огъ Богъ неизмѣнимъ вѣченъ, който съмъ отъ вѣка и до вѣка, единъ който съмъ и който творя спорѣдъ благоразположението на духътъ си. Азъ съмъ твоя духъ който ти просвѣщавамъ

и умодрявамъ, който тя уча въ знание и мъдростъ, който съзиждамъ своето царство, който тя утѣшава и подкрѣпя, който говори всѣкога съ тебѣ. Окоето ми е будно. Ръката ми е готова да помага. Благослови сега Господа въ сърдцето си, и го освѣти. Въ това Богъ се весели да го любимъ, да му служимъ отъ душа и сърдце.

Ей Господи да бждешъ благословенъ отъ сега и до века да се възвѣличи името ти.

Ето слушай, Господъ къмъ тебѣ говори. Неочаквашъ ли добрини и благословения въ пѣтя на живота си? Не ли за това се трудишъ постоянно да добиешъ сила и духъ, за да можешъ да живѣешъ както подобава? Не ли за храна и облѣкло се луташъ постоянно? И отъ що произлизатъ всичкитѣ ти страдания, ако не отъ извънредното ти желание? Понеже не си благодаренъ на онова което можешъ постепенно да добиешъ съ трудъ. Ти желаешъ щастieto, но трѣбва нѣщо да заплатимъ за него. Не си ли готовъ да послужишъ на другитѣ въ тѣхнитѣ нужди? Научи се тогава, че Господъ изисква да правишъ добро, но не слѣпо, — но съ пълнота на сърдцето си, съ знанието на умътъ си, съ любовта на душата си. Не се стреми просто като волъ за плѣвата, или като тигъръ за своята жертва, или като лисица подла къмъ курникътъ на своя съсѣдъ — не жили като скорпия съ своята опашка, нито

хаци като змия. Понеже ако отровишъ своя ближень, що ще се ползувашъ отъ дѣлото си? Или ако погълнешъ братѣ си що ще добиешъ? Живота на брата ти нѣма да стане стежание твое никога, и по никой начинъ. Добрѣ да живѣешъ, добрѣ да работишъ, добрѣ да се отнасяшъ, това изисква живота. Трѣбва да давашъ отъ онова което си приелъ отъ него. Който оре ще приготви почва за сѣидба, и който сѣе, ще и да събира. Законътъ е: каквото посѣе чловѣкъ, това и ще и да пожене. И тъй да се не готрашава духътъ ти отъ никого. Надѣй се на Господа, защото той е вече много близо. Ще чуешъ гласътъ му и ще се възрадвашъ. Той ще ти направи знамѣние голѣмо, ще ти засвидѣтелсвува, че е вѣренъ. Ето той ще ти открие тайната. Тази тяжесть която е въ душата ти ще се прѣмахне, Божия духъ ще те осени, Богъ ще тя въздигне като единъ отъ мъртвитѣ. Ето ще трѣбва да почнешъ и по скоро вѣλικото дѣло за което съмъ ти говорилъ прѣзъ всичкитѣ врѣмена. Азъ съмъ този Богъ вътрѣ въ тебъ. Богъ тайний, неислѣдимий, вѣчный който обитава въ правда и истина. Азъ съмъ истий онзи който говоря всѣкога, който учи мъдрость.

Азъ съмъ онзи който съмъ билъ съ тебе винаги. Азъ съмъ онзи на когото си чулъ гласътъ, азъ съмъ онзи Богъ Любовь. Пѣтищата Господни сѣ неизмѣнѣми, за то Богъ ще благоволи и ще

покаже милость. Богъ ще дойде и ще тя избави и ще тя укрепи като стълпъ непоколебимъ. Той ще извърши все що е говорилъ и все щѣ е обѣщалъ. Идатъ дни въ които праведнитѣ ще се радватъ че Господъ е тѣхенъ пастиръ. Стой твърдъ както и до сега. Бжди вѣренъ при всичкитѣ испити да не могатъ враговетѣ Божий да тѣ охулятъ. Освяти името Господне. Благослови Господа въ душата си. Въ това се Той весели когато въздигаме хвала и молитва прѣдъ прѣстола му. Чудни сж Божитѣ милости и щедрости. Благоотребенъ милостивъ и жалостивъ е Господъ. Радвай се въ Господа. Извършвай всичко спорѣдъ съвѣтитѣ на Свѣтия Духъ.

● Защото така говори Духътъ Господенъ: на третий станъ възвание, а на четвъртий освящение; а а въ цѣлостта на три и четири, седемъ служения. Всѣкога кога ме призовавашъ ще тя слушамъ, понеже съмъ Богъ Святый, Духъ близо, силенъ да помагамъ.

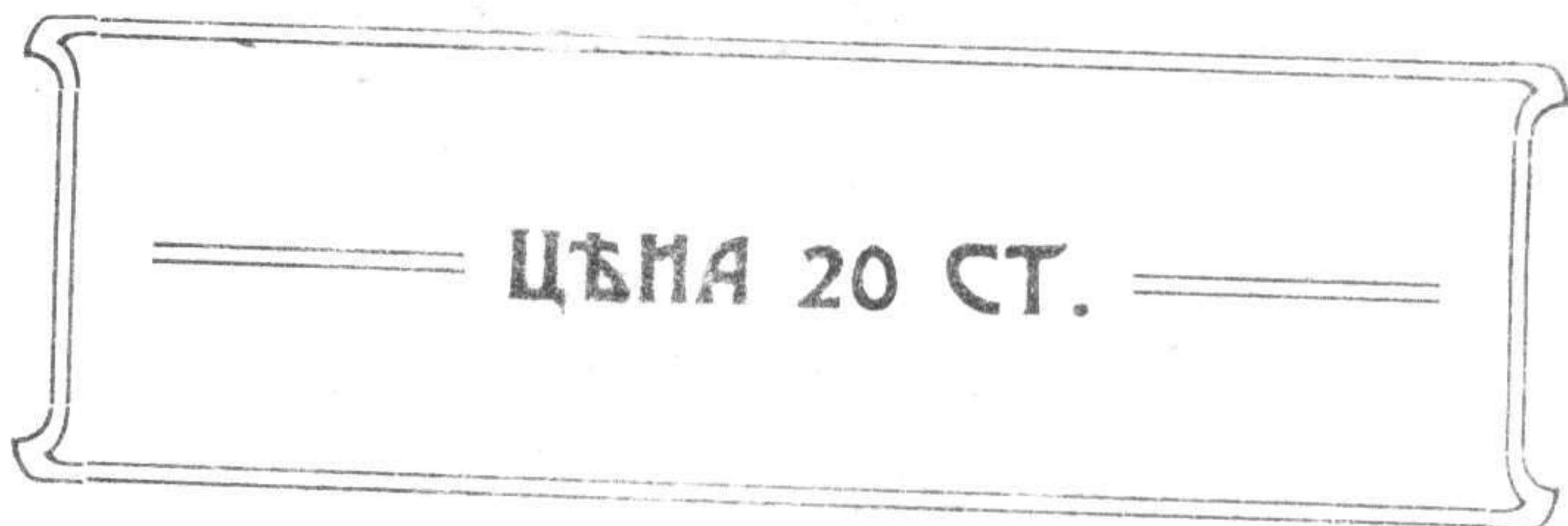
Правота, чистота, вѣра, надѣжда, любовь, не търпи никое двоеумие, нито двоеличие, вѣнъ всѣка гнѣвливість. Богъ не е Богъ на гнѣвъ, но на благость той е които спазва милости до тысящи родове. Той не приема одумванието и неблагодарността. Имай пълно упование въ Него, като неизмѣняемъ и постояненъ на своитѣ обѣщания: а слѣдъ всичко това Богъ ще ти прати благословение; защото той

знае защо те е пратилъ; и неговитѣ планове и възнамѣрения никой не може да възпрѣ или да усуети. Господъ е крѣпъкъ въ всичко. Избраниятъ Божий Царь и святии Христосъ, Господъ на господаритѣ. Азъ ида днесъ ида да те благословя. Азъ съмъ този който съмъ отъ начало. Богъ святии. Царството на *Отица* моего приближава. Ида да сторя волята на вѣчний Богъ Ихова. Отецъ на бждащитѣ вѣкове Господъ на любовта все и въ все.

Блажени които го Любятъ, и сж Любяни, защото е тѣхно царството, мирътъ, радостта и живота.

Събуди ся ти който спишъ. „Врѣме е:“ възкресни отъ страститѣ на, „ниский,“ ти който си умрѣлъ. И размисли за живота си: отъ гдѣ идѣ? — Защо е? Гдѣ си го отправилъ? Лѣптата която ти е дадена да принесешъ за благо на ближний си, гдѣ си я оставилъ? Ето чакамъ на тайнитѣ врата на сърдцето ти за отговоръ.

ЦѢНА 20 СТ.